עד שימשוך . כמור : ויחזיק . הבית : משכו . הדיוט חפץ של הקדש מיד הגזבר במתנה : ולא כספיק לפדותו . כלומר לתת דמיו לגזבר : נותן מאתים . לכי לזיקוק כרכות הקדש לזיקוק, כהואיל ולא נתן המעות : לא יפחות כמה שדיוט יכול . שלש מכסו מיד הדיוט יכלס כל מעותיו דקנאו בכסיכה וכרכוהו הוא תורה אור

דל : פדאו . נתן לת המעות : מרתי' כל מלות כאב כו' . בגמ' מפרש לכולה מתני' : שמונן גרמא . שהזמן גורס לה אתכא : מוך מכל מקוף . פתח הרתם : וכל כמקום . פתח זקן : וכל כמקא . דכתיב : גבו' מי גימא דמיחייב כרת למיעבד נתבא . והכי מסמע כל מלות שהבון על לבניו נשים פטורות בתמיה : מיש שמו ותניו מירתו הרי כתן אנשים . לנשים הוא לומר : סמוטלות (עליו) על האב . כגון הך דמפרש בברייתא ללמדו תורה ולמולו ולפדותו הה' כלעגים לת בכור הוא, ולהזילו מקרי : אף לכשיגדו כגדר . שמת יפרוש בספיסה ותטבע ויכתכן לת לין יודע לטוט : ליפטות מ"ד . והלת יפב ולת למדו לטוט : כלעגו מלמדו ליפטות . דכיון דלין לו לומטת ויתסר לחמו ילך בפרקם דרכים ויטתטם לת הבריות : כשכר נוף לוזתו . ולת לת שרת : מיפייב מיסו . כשיגדל : משכתן מיד . לתברסם נלמד כן : תינו שלת נשון זירות . שיהת מסיר וחיו בדבר וטוהג מיד ועוהג לדורות : תיפדה שפדה כו' . כלומר קרי ביה (ש) תפדה : ואיפי מנלן דלת מיפקדא . תיפי לתו מנין שהיה מטוה לפדות לת נפש דכיון דמלות עשה שלת הזמן גרמת הוא בעי קרת למטוטה : לפדות מת עלמו . כשהות בכור ולת פדתו תביו : ואיפי מנלן דלת מיפייבה . מי דלביה תיבו מטוה לפדותה דכתיב בכור בניך תימת תיפי תפדה נפשה לכשהגדל דהת קריון ביה תפדה (תמיה) נלמת מטה תברת נמי רמיז ודך מלות עשה שלין הזמן גרמת היא : כל שמחרים כו' . הלכ : הוא לפדות . שלת פדתו תביו : כל

דכתיב °וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה". אידי מנלן דלא מיחייבא דכתיב °כאשר צוה אותו אלהים °אותו ולא אותה, אשכחן מיד לדורות מנלן תנא דבי ר' ישמעאל °כל מקום שנאמר "צו" אינו אלא זירוז, מיד ולדורות :זירוז דכתיב "וצו את יהושע וחזקהו ואמצהו" מיד ולדורות דכתיב °מן היום אשר צוה ה' והלאה לדורותיכם: לפדותו . אמנע דכתיב °כל בכור בניך תפדה" והיכא דלא פריקי אבוה מיחייב אתא למפריקי דכתיב °פדה תפדה" ואתא מנלן דלא מיפקדה דכתיב °כל שמצווה לפדות את עצמו מצווה לפדות את אחרים וכל שאינו מצווה לפדות את עצמו °אינו מצווה לפדות אחרים, ואתא מנלן דלא מיחייבא למיפרק נפשה? דכתיב 'תפדה תיפדה' כל שאחרים מצווים לפדותו מצווה לפדות את עצמו ובל שאין אחרים מצווים לפדותו אין מצווה לפדות את עצמו ואתא שאין אחרים מצווין לפדותה? דאמר קרא °כל בכור בניך תפדה? בניך ולא בנותיך *תנו רבנן °הוא לפדות וכנו לפדות הוא קודם לבנו, רבי יהודה אומר בנו קודמו שזה מצותו על אביו וזה מצות בנו עליו אמר רבי ירמיה הלכל °מודין כל

דמסמע בניך ולת בנותיך ויש לומר דס"ד בכור בניך לכ חייב לפדותו.ולת נקבה לכל הנקבה תפדה עלמה להכי ליטטריך להתי קרת : ותזיל

מעבר שני פ"ד מ"ו תוספתת דתרכין פ"ד

[ע' תוס' שנת קנת. ד"ה ומכו]

גיטין נב.

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה תיפדה וכו' קרי ביה תִּפְדֶּה :
(ו) תוס' ד"ה טטו וכו' בכספים דכיכת דקת יוסי :

תוספתת דסוטה פ"ב [ברכות כ: שנת סב. מיכוין כו. תגיגה ד. ב"ק ג. מכות מג. וע"ע תוספתת דקדושין פ"ל]

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] תוס' ד"ה לטו כו' דקת יוסי דמי ליתמי לתיכי וגל לון כו' . לפעלד למתוך מלת לון ע"פ כסוגיל דגיטין ישו"ט וגו"ק :

תוספתת דקידושין פ"ל מכילתת פ' כת [לקמן ל:] * ד"ה ואיפי בתוספ' ב"ק פ"ח ע' ת ע"ב :

** בתתק מסנהדרין לין דמי תיקון

* בראשית כא: ד (תאשך) בראשית רבה פרשה מב פ"ד אומו א-לקים

מצוה שם כת

ג' דברים ו ג' במדבר יח

* ע' ויקרא-תזריע אחרת

* ג' ראשון ד: ג' תהלים קמח ו

נטוות מט : (מוסיף) דנכרות פ"ג

פרשו במתים למברא דילן להוריע שנתן המעות ולמברא אחרינא להודיע שהמעות ברשותו ונתנם וה"ה אפי' לא נתנם אם הם תחת ידו דאמרינן לגבוה כמסירתו להדיוט. ולפרושא קמא משום סיפא נקט ליה כשנתן מעות אין הגזבר חוזר אבל לא נתן מעות חוזר : הכא נמי ניחא דהא לעיל אע"ג דאין קנין הקדש בפשיטא אמרי' לתועלת הקדש דקנה . הכא נמי אע"ג דקנין הקדש בכסף להועלת הקדש נימא דלא קנה משום לא יהא כח הדיוט: אמר. כלומר וכי הדיוט רשאי לחזור בו והא אם יחזור בו יקבל עליו מי ששקנה הילכך גזבר לא יחזור בו וקנה הפודה שהרי תורק וכתה לו שוקנה בכסף ומהדיוט נמי קנה כל כך שאם רוצה לחזור יקבל עליו מי ששרע . אבל לאו לרוסרא דכל היכא דאיכא מי ששרע להדיוט לא יחזור בו גזבר כדתנן בשקלים פס"ד ומתניא גפ' האומר המקבל עליו יפסק מארבע קבל עליו ג' מאן בסלע ותזילו ועשרו מארבע נתן מארבע שיר הקדש על העליונה . ואע"ג דבהדיוט איכא מי ששרע אם יחזור בו הלוקח, וזה ראיה דבבא קמייתא דאמרי' קנה דוקא כשלא התל אבל אם התל חוזר בו הגזבר ואינו מקבל עליו מי ששרע שיפה כח הקדש מבח הדיוט. אבל בשקנה מגזבר ונתן כסף אע"פ שהוקר קנה שהתורה אמרה שיקנו ההקדש בכסף: נשים פטורות וכי הבת פטורה מכבוד אב ואם . שנים שהזהיר הכן והבת . תניגא תנן בתתני' מה ששנו בברייתא:לפטות שמתוך שאין לו אומנות לחיות מלמסם את הבריות . לכם רבים משמע והייט ב"ד . אשר לא ימול ונכרתה אלמא הוא מצווה : תפדה קרי ביה תפדה לפי מחייבא לפדות את בנה דלא מפקדא בפרקינה דירתם

דש א מיי' פ"ו מהל' עכו"ם הל"ב :
שה ב ג ד מיי' פי"ב מהל' מלוה ולוה הל"ב :
שו ו מיי' פ"ל ופ"ב מהל' מלוה הל"ח :
ממע עשין כה טוש"ע יו"ד סי' רמ סעי' ח :
שח ז מיי' פי"ל מהל' כלוטים הל"ח טוש"ע יו"ד סי' רכ סעי' ה :
שי ח מיי' פ"ל מהל' מלוה הל"ג ממע עשין קמד טוש"ע יו"ד סי' סה סעי' ל :
שטו ה מיי' פ"ל מהל' ת"ת הל"ח ממע עשין יב טוש"ע יו"ד סי' רמה סעי' ל :
שא ו מיי' פ"ל מהל' מלוה הל"ג ממע עשין כה טוש"ע יו"ד סי' רמז סעי' ג :
שיב ל מיי' פי"ל מהל' כלוטים הל"ב ממע עשין קמד טוש"ע יו"ד סי' סה סעי' טו :
[וע"ע טוס' ב"ב קנ: ד"ה ולת]
שיג ב מיי' שם טוש"ע שם סעי' ג :
שיד ג מיי' שם הל"ח טוש"ע שם סעי' ל:
שטו ס מיי' שם הל"ב טוש"ע שם סעי' טו:

תום' ר"י הזקן

מ"ר ג"י א ואמסייה לגזבר דהקדש ואמרה ליה דבריהכו לא השיימה את דאמירה לגבוה כמסירה להדיוט : עד שימשוך . ב מ פ מ"ל ג' דיחזיק בקרקע . משכו חפץ של הקדש שרגזבר מכרה . לפרותו ליתן המעות . ונתן הכסף גבי הקדש כתיב שאין אדם קונה מן התקדש אלא בכסף . משכו במתים . איכא מאן דמפרש שלא דבר בלום אלא ששאל לגזבר בכמה כסף תתן לי זה החפץ ואמר לו הגזבר במאתים ועמד ומשכו . אבל אם אמר לו מאתים אתן לך אינו יכול לחזור בו אע"פ שלא משך דאמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט . והעיקר דלא אמרי' אמירתו לגבוה וכו' אלא במה שהוא נותן לגבוה כגון שור זה עולה כראשרי כיצר אמירתו לגבוה וכו' אבל מה שהוא אומר ליתן לא שייך ביה אמירתו לגבוה שהרי לא אמר שהוא נותן אלא יתן . ואיכא מ"ד אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט אמרי' במה שהוא יכול למוכרו . אבל מה שאינו יכול למוכרו . ידו לא הוי כלום אפי' הקדושין אינו קדושין"ה אצטריך משכו דהא אפי' אין המעות בידו נתחייב בהן . מ"ה נקט

אגות (האולנות על נוסח אגות) בנו ו- (אות ב- (קדושין כ"ג) 3- (אות תוספ' ג) 4- (ראשון אות ג) 5- (אות אחרונה) 6- (ה"ג מהל' נערה)

מאגות (האולנות על נוסח אגות) עליה (אחרונות אות) ואגות אות "אי' אתן" (ה"ג מ"ה בא) שנית כדי (נוסח אגות אחרונה) זכות אגות בכתובה